11de JAARGANG — CURAÇAO DEN 16n. JUNI 1894 — N° 546

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA :
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Het verplicht burgerlijk huwelijk in Hongarije

———o———

Tot oververzadigings toe hebben wij in de laatste dagen van den strijd vernomen, die in Hongarije gevoerd wordt, over de invoering van het verplicht burgerlijk huwelijk. Verslagen, beschouwingen, berichten van de telegraaf en de pers — alles gaf de weerklank terug van wat er aan betoogingen en betuigingen om en in de vergaderzalen van het Hongaarsch Bestuur plaats greep.

Onzen Lezers is het bekend dat het burgerlijk huwelijk in Hongarije niet als verplichtend bestond. De voorstanders van dit kontrakt wendden den blik echter naar Duitschland, waar die verplichting wèl van kracht was en verkondigden luide, dat hun land niet op de hoogte der moderne beschaving zou zijn, zoolang de wettige regeling van het huwelijk aldaar geen radicale verandering onderging.

Terwijl men nu te Budapest dit lied op alle tonen zong, toog een beroemd rechtsgeleerde van Berlijn naar Weenen en bond daar tegen het burgerlijk huwelijk den strijd aan. Angst en ontzetting in Oostenrijk-Hongarije! Want de liberalen van dat rijk zweren bij hun broeders van het Noorden. En nu komt zoo'n broeder uit het Noorden hen in hun eigen haard bestoken! In Duitschland was de verbazing nog grooter. Zóó groot, dat geen enkel liberaal blad den moed had er een woord over te reppen; tot eindelijk de Köllnische Zeitung moed vatte en met kleine verslagen begon, die langzamerhand grooter werden.

Men kan zich een denkbeeld vormen van de groote verslagenheid die er op het lezen dier berichten begon te heerschen en meer en meer toenam in het liberale kamp. Wie had nu bij het schitterend licht, dat het einde der negentiende eeuw bestraalt, een aanval op het burgerlijk huwelijk kunnen verwachten? En had de gedachte hen nog maar kunnen troosten, dat een of andere d u i s t e r l i n g dien aanval gewaagd had. Maar neen, een der beroemdste professoren van de universiteit van Berlijn had de bom geworpen: niemand minder dan Dr. D e r n b u r g, de grootste pandectist van Duitschland, een geleerde die naam heeft over geheel de wereld, tevens lid van het Heerenhuis. Het ging dus niet aan noch zijn bevoegdheid te ontkennen, noch zijn goede trouw te verdenken. En wat tot vertwijfeling moest brengen, de geleerde stak zijn meening niet onder stoelen of banken, maar sprak die onomwonden uit in het publiek. Zoo ontwikkelde hij voor de *Vereeniging tot Rechtspleging* van Weenen op verzoek der leeraren het volgende thema, dat door allen, die het opnemen voor het burgerlijk huwelijk, wel tot een punt van overweging mag gemaakt worden, vóór zij uitspraak doen. „Ieder recht, beweerde hij, heeft zijn diepsten grond in de ziel der volks, en de wetgevers onzer dagen moesten immer trachten hun arbeid in overeenstemming te brengen met de behoeften van die ziel." In het licht van dit beginsel onderzocht hij het *verplicht burgerlijk huwelyk* en veroordeelde het.— Het strijdt tegen de ziel des volks, zegt hij in hoofdzaak, dat die gewichtige handeling, die met het volgend leven der echtgenooten zóó nauw in verband staat, voltrokken wordt zonder hoogere wijding. Het huwelijkscontract moet als een bron zijn, waaruit het licht straalt, dat het pad verlicht waarlangs het leven der in den echt verbondenen gaat en dat tevens de duisternis van droefheid en kommer verdrijft.

Het geldt hier niet alleen jongelieden eenvoudig aan elkander te verbinden; neen, het belang der maatschappij, de toekomst van den Staat is er in betrokken. De plechtigheid waarmede het sluiten van dit contract gepaard gaat, de hoogere wijding, die daarover nederdaalt moet hen doordringen van de roeping, die zij van nu af en in den huiselijken kring en in de geheele maatschappij te vervullen hebben. En niets beantwoordt aan die vereischten beter dan het *kerkelijk huwelijk*, dat eeuwen lang de eenige vorm der echtverbintenis was....

De ontwikkeling der ideëen van onzen tijd is begonnen te eischen, dat de Staat zich moest mengen in de echtverbintenissen. Het zij zoo. Een katholiek kan daar vrede meê hebben. Maar nooit kon daaruit volgen, dat het burgerlijk huwelijk *verplichtend* werd gesteld. Het ware voldoende geweest, wanneer de kerkelijke overheid haar registers ter beschikking van den Staat stelde. Te meer daar gene, in het algemeen gesproken, meer geschiktheid hebben bij dergelijke plechtigheden voor te zitten, dan de burgerlijke overheid.

En wat grond wordt er aangevoerd, om gemachtigd te zijn het burgerlijk huwelijk *verplichtend* te stellen?

Men stelt dien eisch: in naam der *vrijheid van geweten.* Ieder ziet het onrechtvaardige van dien eisch. Stelt men zich op dit standpunt, dan kon het burgerlijk huwelijk hoogstens *facultatief*, maar nimmer *verplichtend* gesteld worden. Ja in dit laatste geval zou men die vrijheid geweld aandoen. Gesteld inderdaad, dat de echtgenoot, na het burgerlijk contract gesloten te hebben, weigert voor de kerk de huwelijksverbintenis, waartoe hij zich verbonden had, te voltrekken, wat zal er dan gebeuren? In de meening van den staat is het huwelijk geldig en met de staatswet in de hand kan hij zijn vrouw tot samenwoning dwingen. Is dat geen onzettende schending der gewetensvrijheid? En wat blijft en dan over van die hooggenoemde *liberale* wetgeving, die de hoogste vrijheid aan banden legt?

(*Wordt vervolgd*).

DE TROONREDE

Waarmede in Nederland in naam van Hare Majesteit de nieuwe zitting der Kamers geopend werd, is naar ons oordeel een model van politiek beleid in buitengewone omstandigheden.

Er is niet een ministerie heengegaan wegens afkeuring van zijn politiek in de Staten-Generaal; maar een Kabinet dat de meerderheid des lands meende tot vriend te hebben heeft een beroep gedaan op de natie en een soort referendum uitgeschreover een nog niet half afgehandeld ontwerp. Die volksstemming om ze zoo eens te noemen, heeft niet beantwoord aan de verwachtingen der partij Tak. Hare majesteit heeft zich bij de Kamerontbinding geheel buiten de zaak gehouden, op de meest onberispelijke constitutioneele wijze en nu het pleit beslist is, hetzij dan ook in welken zin, verschijnt zij niet zelve, doch laat in haren naam mededeelen dat de poging van het vorig ministerie, een zeer heroieke poging, is mislukt.

Het nieuwe ministerie kondigt in naam der kroon aan dat het is opgetreden in buitengewone omtandigheden, na eene Kamerontbinding die de kiezers stelde voor de oplossing van een politiek vraagstuk. Het is natuurlijk dat de beslechting van dit vraagstuk zoo al niet op den voorgrond sta, dan toch behoort tot de eerste ontwerpen welke van dit ministerie verwacht worden.

Ondanks dezen eisch der politieke omstandigheden wordt toch ook het oog gehouden op de noodzakelijkeid tot herziening der personeele belasting en de nadere regeling der verhouding tusschen rijks- en gemeentefinanciën.

Een herziening der personeele belasting zou misschien het vinden van een kenteeken van maatschappelijken welstand, door de Grondwet geboden, in de hand kunnen werken, zoodat de voorafgaande behandeling

FEUILLETON.

CAGLIOSTRO

Continuación

Mirabeau koe ta citá e palábranan aljí, ta continuá na página 22 di e mencionada *lettre sur Lavater i Cagliostro:* Meiners ta dje clase di héndenan koe tin pa convicción koe Jesuítanan a tirá un reda den téranan protestante, mandando na e lugarnan aljí masjá espía experimentá den ciencianan secreta." "Parcé Meiners a toemá Cagliostro pa un dje misionero ó espíanan di Jesuítanan. I e suposición aljí koe e héndenan koe no ta bibá entre Rin i Danubio lo yamá quizás insensata i absurda, ta sin embargo opinión di hopi homber sabio, moderá é instruí, kende su moralidad i su conocimiento filosófico no ta presenta ni di más mínima duda."

Te aki Mirabeau, i pa confirmá su palábranan mi ta citá un frase altamente notable fô di estudio di un hende koe no ta bibá entre Rin i Danubio: — "Sin expresá su mes nunca na perjuicio di cristianismo, él (Cagliostro) no ta gustéle mucho; solamente pa orden di Jesuítanan él tin sea respeto, sea simpatía, á lo menos él ta papiá semper na su favor, i bo ta halja algún vez mencioná koe él ta pertenecé na e orden aljí i koe él ta un di su miembronan secreto pero zeloso."

Lo ta indudablemente mesquino di haci aki observación koe Clemente XIV a abrogá e orden di Jesuítanan fo di 1773. ¿Pakiko privá un hende di su gusto? Ma e descubrimiento aljí ta aclará lo que ta incomprensible te awor, i lo que socede en adelante no por razonablemente admirá ningún hende.

Jegando Nápoles na principio di verano 1782, él ta esforzéle pa ganá e masonnan residente alji na favor di su rito egipcio, i na mes tempoe él ta ocupéle na cura di humanidad doliente. "P'esai mi ta ser perseguí i mi ta resolve di fija mi residencia na Inglaterra." Asina él ta scirbi den su Memoria. Na Nápoles él a largá pasá sin embargo koe ta e conde francés Vergennes ta pará riba pa él regresa na Francia i den su interrogación separá, su esposa ta docna como verdadera razón, koe ta pasobra e rito egipcio no ta marchá bon. Aki él ta kitá un viuda 5000 franco bao di promesa koe lo él moestréle un tesoro oculto koe a keda scondí te día dj'awé. El no ta insensible pa trato duro, pa socedé koe un día ora un esposo, indigná coe justa razón, a ponéle porta afô, él a bai su cas bai tapa coe calentura.

I atá koe mientras gran número di amigo fiel ta rondó pará di su cama, él ta despertá repentinamente fô di sonjo. El ta keda mira su amígonan i él dici koe nan: "Mi a mirá dos homber cogé mi i arrastrá mi hibá den un cueva bao di tera. Ma un porta a habrí i mi a haljá mi den un sala di fiesta toer iluminá, koe a parcé mi un paraiso. E hendenan, entre kende mi a reconocé masjá masón difunto, tabata bistí coe panja hlancoe largoe: mi también nan a bistí mi na blancoe i nan a doena mi un espada di igual forma manera la muerte tin pintá. Mi a avanzá algún paso, pero luz tabata ciegá mi vista; e ora aljí mi a caï na rodilja i mi a gradici Ser Supremo koe mi a yegá den bienaventuranza celeste. I un voz a resoná: "e recompensa aki ta spera bo, pero bo tin hopi cos di haci ainda." I caba e visión a desaparecé.

Toer su amigoenan aljí presente a sintí nan mes sigur dichoso den esperanza di un paraiso masónico, i un logia di rito egipcio a ser instalá na Bordeaux na 1784 coe briljo i lujo extraordinario.

Durante e tres luna koe él a pasá después na Lyon, oenda él a fundá un logia madre *La sagesse triomphante*, él a continuá su costumbre di semper di saca mentira, ejercé humanidad i doena representación espiritística.

Ma na Enero 1785 nos ta bolbé hayéle establecé na París den un dje casnan di más magnífica di *rue St. Claude*, koe después a ser ocupá pa Barras. E pompa oriental koe ta reina aljí, ta haci e habitación bira un verdadero palacio encantá. Su salón envolvé pa e cortinanan di damasto den un sorto di oscuridad misteriosa, ta iluminá coe luz di 100 candelabro, i den e briljo bo por observá sígnonan característico dje filósofo i conspirador banda di instrumentonan problemático dje nigromántico.

Riba e estatua di mármol di Hipócrate tin cologá den un cuadro preto e siguiente oración masónica, scirbí coe letra di oro: "*Tata di Universo, kende toer pueblo ta adorá bao di sublime nombernan di Jehová, Júpiter i Señor; supremo i promer origen di toer cos, koe ta ocultá bo Ser adorable na mi vista i koe no ta largá mi conocé sino mi ignorancia i bo bondad; concedé mi di distinguí lo bueno fô di lo malo i di respeta derechonan di libertad di toer hende sin infrinjí bo santa resolución. Sinjá mi temé más coe fierno lo que mi conciencia ta tahá mi, i di preferá riba cielo, lo que él ta imponé mi.*"

E ostentación singular, e lenga cana-

van een wetsontwerp tot wijziging van het personeel een aanleiding zou kunnen worden tot de afdoening van een kieswet die een meerderheid in de Staten-Gegeraal vindt.

Alle fraaie theoriën latende voor wat ze zijn heeft het stembiljet voor den armen werkwan, hem voor 4 jaren uitgereikt en door hem op een Zondag in de bus te werpen, niet de minste beteekenis tenzij hij het verkoopt, voor 3, 6, 12 of meer guldens. Dat is dan een inkomst voor het hoogste bod van 14 per jaar.

Intusschen zijn er andere belangen, die evenzeer als het kiesrecht dienen nagegaan te worden. Een gewoon burger betaalt thans eerstens gemeentelijke inkomstenbelasting alias hoofdelijken omslag; tweedens vermogensbelasting: derdens een bedrijfsbelasting, zijnde insgelijks een *incometax*, dat zijn drie inkomstenbelastingen naast elkaar, in driedubbele belasting geheven van hetzelfde object, terwijl zelfs een gewone dubbele belasting van hetzelfde object door al de staathuishoudkundigen van de oude en nieuwe school wordt veroordeeld. Maar in Nederland schijnt men te spotten met alle wetten der economie.

Wat het gevolg zal zijn? Achteruitgang van zaken en mindere vertering, zoomede vermindering der werkloonen. De werkman heeft veel meer belang bij een goede economische regeling van zaken, een [illegible] staathuishoudkundigen toe[illegible] dan bij de toezending van een [illegible] dat hem als hij het niet [illegible] niets oplevert.

[illegible] nieuwe ministerie schrijft zich [illegible] bescheiden en beperkte taak [illegible] Wij hopen dat deze beschei[illegible] verheven is en dat in elk [illegible] Kabinet — want het ministe[illegible] ook niet het ont[illegible] belasting van Thor[illegible] en het ministerie-Tien[illegible] het ontwerp-legerwet [illegible] eerst de financiën [illegible] het kiesrecht.

(*Gdlr.*)

[illegible]WSBERICHTEN

CURACAO.

[illegible] hebben wij ontvangen: [illegible] mededeelingen aan allen, [illegible] in den bazaar, ten [illegible] van het Protestantsche [illegible] te Curaçao, aldaar ge[illegible] op den 7en 8en en 11en Fe[illegible] 1894 door de Bazaar-Commis[illegible]

In dit verslag, dat weinig van de koude weet, waaraan zijn verwanten plegen te lijden, wordt na een uiteenzetting van de opvatting en uitvoering van het plan om ten voordeele der protestantsche weezen een bazaar te houden, een overzicht gegeven van zijn opening en zijn verloop, waarna het een hartelijk woord van dank besluit.

Als zuivere opbrengst van wat bij die gelegenheid ten voordeele dier weezen werd gedaan, wordt opgegeven de som van *f* 7,456.25.

Wij wenschen de Bazaar-Commissie van harte geluk met dit welslagen van hun edel pogen en hopen dat God verder Zijn zegen op dien weldadigen arbeid doe rusten.

Nu wij toch over „weezen" spreken, meenen wij van deze gelegenheid gebruik te moeten maken, om een enkele bemerking ten beste te geven met betrekking tot het katholieke Jongensweeshuis, dat wij in ons midden bezitten.

Dat Jongens-weeshuis te Santa Rosa telt nog geen tien jaren van bestaan. Voor het totstandkomen daarvan droegen vele ingezetenen in edelmoedige weldadigheid bij, in overweging nemende het weldadig doel, dat bij die stichting voorzat en de goede vruchten, die het op zedelijk en stoffelijk gebied eenmaal voor de verpleegden kon opleveren. Van die bijdragen, versterkt door giften met veel arbeid elders verzameld, werd het weeshuis gebouwd, dat nu bestaat.

Voorzeker was reeds veel verkregen: de weezen waren goed onder dak en langzamerhand verrezen werkplaatsen, waar een flink ambachtsman kan gevormd worden en tevens ook voor een, zij het ook klein, gedeelte in het onderhoud der weezen voortaan zal kunnen worden voorzien. Maar hiermede is op finantieel gebied ook alles gezegd. Geen schijn van hoop licht er nog, waaruit af te leiden valt, dat het door arbeid zich zelve zal kunnen bedruipen en ware dit zelfs zoo, wat God geve, dan licht die verwachting in een verre, verre toekomst. Nu bestaat het zonder fondsen. Nu leeft het van den eenen dag in den anderen, gesteund door een subsidie van het gouvernement.

Maar wanneer nu het gouvernement met de eene hand goedgunstig die subsidie geeft en tegelijker tijd de andere uitstrekt, om die gedeeltelijk weer terug te nemen, dan vragen wij wat er van de overtuiging te recht komt, dat het Jongens-weeshuis gouvernementeele subsidie behoeft? Wij voor ons vinden het aanslaan van particuliere bezitters in de belasting zoo onbillijk niet, maar diezelfde maatstaf ook aan te leggen op het bovengenoemde Jongensweeshuis te S. Rosa, met zulke geheel afhankelijke en onvoldoende middelen van bestaan, dàt wil ons, om het zachtste woord te gebruiken, niet juist voorkomen.

Dezer dagen hebben wij in dank ontvangen een bundeltje gedichten van een onzen jonggestorven dichter A. A. Wolfschoon. De uitgave werd bezorgd door den heer DAVID M. CHUMACEIRO, die haar inleidde en voor eigen rekening uitgevoerd door de heeren A. Bethencourt é Hijos alhier.

Den bewerkers dezer verdienstelijke uitgave betuigen wij onzen harte lijken voor de toezending van een exemplaar. Op den inhoud hopen wij een volgende maal terug te komen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven

Anita Jansen, Isabel Schotborg, Elisa Evertsz, José Anto Hurtado Hanzola, Adelina Keizers, Gabriel C. de Pool, Petronilia Pieters, Ersilia Rafel, Martina Pieters, Mathilda Gibbs, C. Boulmann, Fred Skorgaza, Simon Alandete G.

NEDERLAND.

— De *Tijd* doet uitkomen, dat het nieuwe Kabinet alles behalve conservatief kan worden genoemd en acht het zeker, dat wij met deze ministers een kiesrecht-uitbreiding tegemoet gaan, ruimer nog dan bij de grondwetsherziening van 1887 mogelijk werd geacht.

— Volgens het *Weekblad van het Recht* houdt men zich aan het departement van justitie reeds sedert eenigen tijd bezig met de voorbereiding der strafrechtnovelle, en zoude een ontwerp daarvan bereids door den Raad van State zijn onderzocht.

— De heer Wolfson, referendaris bij het depratament van marine, is belast met de waarneming der betrekking van secretaris-generaal, tot dusver vervuld door jhr. v. d. Wijck, benoemd tot minister van Marine.

— De luit. ter zee 1e kl. jhr. v. d. Staai is voorloopig bestendigd als adjudant van den nieuw gekozen minister.

— H. M. de Koningin-Regentes heeft mgr. Bovieri, auditeur bij de pauselijke nunciatuur te 's-Gravenhage, die de residentie heeft verlaten om zijne nieuwe bestemming te Munchen te volgen, benoemd tot kommandeur van den Oranjebond van Orde.

HH. MM. de Koninginnen vertrokken den 31n Mei naar Tarasp, in Zwitserland, en keeren na haar verblijf buitenlands naar Soestdijk terug.

— 16 Mei. Vereenigde Zitting van de beide Kamers der Staten-Generaal. De heer Mr. van Namen van Eemnes, voorzitter der Eerste Kamer opent de vereenigde zitting en benoemt met machtiging der vergadering een Commissie, die de ministers, die namens H. M. de Koningin-Weduwe-Regentes belast zijn met het openen der zitting, in en uitgeleide zal doen. Even daarna verschijnen de ministers met het ceremonieel in de Kamers en worden door bovengenoemde Commissie ontvangen. De Minister van Buitenlandsche Zaken de heer Jhr. Mr. Roëll plaatst zich voor den troon en houdt de openingsrede. Wij geven die beknopt weder. Hij constateert dat het nieuwe ministerie optreedt als een gevolg der buitengewone verkiezingen met het oog op de kiesrechtregeling uitgeschreven. Bij het nieuwe bewind staat de regeling van het kiesrecht op den voorgrond, dat ter voldoening aan de rechtmatige wenschen op een breeden grondslag moet gebouwd en voor de Tweede Kamer, de Provinciale Staten en de gemeenteraden tegelijk moet geschieden. Herziening der personeele belastingen wordt te meer noodig geacht na de invoering der bedrijfsbelasting. Nadere regeling der verhouding van rijks-en gemeente-finantiën en eene wijziging der belastingheffing voor de gemeenten wordt mede beschouwd als een dringende eisch des tijds, waaraan moet worden voldaan. Aan deze gewichtige ofschoon beperkte taak wil de regeering vooral zich wijden en bij de indiening van andere onderwerpen van wetgeving zal zij rekening houden met de noodzakelijkheid dat wat allereerst moet afgedaan, niet worde vertraagd. Onder aanroeping van Gods besten zegen voor den gemeenschappelijken arbeid, verklaart de Reg. namens de Koningin Weduwe-Regentes de zitting geopend! Na het uitspreken dezer rede verliet de Minister uitgeleide gedaan door dezelfde Commissie de Kamer waarna de Voorzitter deze vereenigde zitting sluit.

— 16 Mei. Eerste Kamer. De heer Mr. Van Naamen had het presidium aanvaard en wees er op dat de eigenlijke oorzaken dezer buitengewone omstandigheden nog niet openbaar zijn. De heer Pijnacker Hordijk en Schimmelpennick zijn beëedigd. Hulde werd gebracht aan de nagedachtenis van het overleden lid van der Breggen.

— 16 Mei. Tweede Kamer. De heer Van der Schrieck, oudste lid, opende de Zitting met eene welkomstrede. De geloofsbrieven der nieuwe leden werden daarop tot onderzoek verdeeld over 2 commissiën aan wie tevens de bezwaarschriften tegen de verkiezing te Elst en te Beverwijk werden verzonden. Morgen ten 1½ uur zullen de commissiën rapporteeren, waarna de voordracht voor een Voorzitter zal worden opgemaakt.

— 17 Mei. Tweede Kamer. Alle leden zijn toegelaten behalve die, gekozen te Elst en Beverwijk. Omtrent de verkiezing te Elst is besloten, de stembriefjes der herstemming op te vragen. De beslissing over de conclusie der commissie omtrent de verkiezing te Beverwijk is verdaagd tot Dinsdag. De meerderheid is voor de toelating van den hr. Mr. Borret, terwijl de minderheid de stembriefjes wil opvragen. Op de voordracht voor het Presidium zijn geplaatst de hh. Mr. Gleichman met 76 van de 88 stemmen, de hr. van der Schrieck en de hr. de Beaufort van Amsterdam.

— Een bericht van een brand te *Batavia*, door den resident aan den gouverneur generaal getelegrapheerd en opgenomen in de *Java Ct.* luidt aldus: Zaterdag 7 dezer omstreeks een uur namiddag is brand uitgebroken in kampong Klenteng, die zich weldra uitstrekte over kampongs Pa-

---

nea koe semper él ta papiá na público, e ignorancia di su verdadera historia, su condesa koe él no ta celá, e lujo inexplicable koe ta rondonéle, toer esai i te hasta su conducta sospechosa a haciële birá centro di alto círculonan den e Paris aturdida i corrompida. Veinte y cuatro lacayo coe librea preciosa ta bai bini den su corredornan; seis primoroso coche di viaje, cada un di cuater cabai, ta formá su cortejo di viaje. Su amigo de Rohan, convencido di su liberalidad, ta mandéle un dia 50 pieza di oro pa pobernan di Paris. Cagliostro ta aceptá e dádiva yen di gratitud, ma su manecé él ta mandá e príncipe-obispo cien pieza pa póbernan di Estrasburgo. Aunque él no ta practicá na Paris, tan pronto nan yaméle, él ta salí bai den un coche magnífico cerca e enfermo koe deseéle; i nunca él ta aceptá placa, pasobra él ta comprendé koe e regálonan koe nan lo haciéle, como recompensa, lo ta mucho más precioso. Coe toer seriedad él ta contá un parisiense, koe él tabata arquitecto dje pirámidenan di Egipto, ya ta más di 6000 anja pasá. E homber koe tabata haljá duroe pa keré un cos asina, a bai cerca camarero di Cagliostro i él a doenéle algun pieza di oro pa él biséle la verdad. "Precisamente mi no sabi, Señor," él a haljá pa respondi, ma awor 150 anja pasá, ora mi a bini na su servicio, e conde tabata justamente manera el ta awor."

E condesa koe parcé hendé di 20 anjá noemá, ta papiá coe tantoe orguljo materno di su primogénito, capitán den ejército holandés, koe e señoranan ta roguéle confidencialmente di comunicá nan e secreto di su juventud perpetua.

Pa explicá procedencia di su tesóronan, Cagliostro ta alegá di mester ausentéle dos día den luna, i na cabo dj'esai él por ofrecé platernan compra di un barra di plata di más puro. Den poco tempoe hinter Paris ta asina loco coe n'éle, koe héndenan di más notable ta sintí nan altamente honrâ coe su amistad; dosji di snuif dje gran señornan, abanico-, ringichi- i medaljonnan dje Señoranan, toer ta adorná coe retrato esmaltá di conde Cagliostro i su esposa.

Su amigonan di más íntimo i di más influyente, sin embargo, ta duque di Orleans, Luis Felipe, granmaestro di masonería francesa, i príncipe Luis de Rohan, koe a loebidá Estrasburgo i Saverna pa amistad di Cagliostro. Den salón di Luis Felipe bo ta haljá su busto di mármol, scirbí bao dj'éle: *divino Cagliostro*, homenaje koe a costá e duque na 1786 un sentencia di destierro; pasobra impedí vuéltanan di rueda di fortuna, esai sí Cagliostro no por a haci ni coe toer su médionon mágico. Den e célebre proceso dje coljar di la reina María Antonieta na anja 1785, condesa di la Motte a yamá Cagliostro cómplice di cardenal de Rohan, é igual na e príncipe-obispo, e hombre misterioso a ser, riba orden expreso di rei, encarcelá den Bastilla. E ora' aljí masjá vista a descubrí su mentira- i escamotéonan, ma den círculonan camina él a briljá, nan tabata deplorá su ausencia; e héroe di día a caí, e astro di alegría a pagá. Cagliostro, no óbstante, no a perdé ánimo asina liger. El a coemprá su carceléronan, i asina él a haljá ocasión di sinjá su compañeronan di prisión, kiko nan tin di respondé e jueznan. Hasta su inocencia él a sostené coe un desverguenza increible. Interrogá un día junto coe su acusadora, e astuta condesa de la Motte, él a declará descaradamente koe él ta ignorá hinter e asunto, i esai a haci e condesa koe a bira furiosa, cogé un candela riba mesa i dal e impostor coe n'éle den su cara. Su defensornan a hací uso dje hecho aljí na provecho dje acusado, i como no tabatin prueba convincente di su culpabilidad, nan a soltéle después di algún día.

Su numeroso amigo i cofrádenan ta celebrá coe grandi briljo, fiesta di su liberación. Principal bárrionan ta ser magníficamente iluminá, pueblo ta aplaudí i jubilá na su honor, i Cagliostro no ta disfrutá di su triunfo sino te su manecé — ora él ta recibí un ordenanza real di salí fô di Paris den 24 ora, i di abandoná territorio francés den tres simán. E noticia aljí ta producí casi un rebelión, ma Cagliostro koe no ta mira ningún bien ni provecho den dj'éle, ta calmá e ánimonan excitá i él ta bai refugiéle na Passy, un ora di distancia fô di Paris. Aljí Jimenes i e principal masonnan ta bai cerca dj'éle, i pa nan mayor consuelo nan ta tendé fô dje gran homber, koe na otro lugar lo él elevá su voz pa castigá su calumniadornan: koe él ta largá pa Dios vingá su enemigonan, pasobra ainda nunca un hende a ofendéle, ó el a ser, den poco tempoe, visiblemente castigá. Entre tanto él ta iniciá algún miembro nobo den su rito, i caba él ta bai Bologue-sur-mer, via St. Denis. Ora él ta barcá aljí, un número di 5000 amigo fô di Paris i di toer logia di Francia, ta rondonéle pa despedí di nan querido maestro. ¡ Espectáculo conmovedor, ora e multitud, yorando, ta pidi nan tata su última bendición, i él, hondamente enternecido, ta bendicioná nan según su costumbre.

El ta continuá

tjebokkau en Djawa, benedenstad Batavia; 266 huizen voor het meerendeel met stap gedekt, verbrand. Schade plus minus f 42,000. Geen persoonlijke ongelukken. Omstreeks drie uur dien middag brand, waarvan oorzaak onvoorzichtigheid, gebluscht.

BUITENLAND

Frankrijk. — De vertrouwelijke circulaire van den pauselijken nuntius aan de bisschoppen omtrent de quaestie der rekenplichtigheid van de kerkfabrieken is bekend geworden. Zij luidt als volgt: "De Heilige Vader, in zijn levendig verlangen dat het Fransche Episcopaat in de zaak der kerkfabrieken eenstemmig zij, opdat gevaarlijke botsingen voorkomen worden, heeft mij opgedragen het volgende confidentieel onder de noodige reserve mede te deelen aan alle ordinarissen der diocesen van Frankrijk. "1°. De Heilige Stoel heeft niet nagelaten de rechten der Kerk tegenover de regeering vol te houden door te verklaren dat die quaestie, minstens genomen, van gemengden aard is en opgelost moet worden in overleg tusschen de beide machten: de Heilige Stoel zal het beginsel standvastig blijven verdedigen. "2°. De Fransche regeering heeft aan den Heiligen Stoel doen verklaren, dat zij gezind is rekening te houden met de opmerkingen van het Episcopaat tot het brengen van wijzigingen in de hier bedoelde reglementen: de Heilige Stoel zal zorg dragen op het nakomen dier belofte aan te dringen. "3°. De Heilige Vader verlangt, dat de bisschoppen in hun antwoord aan de regeering, met terzijdstelling van alle rechtstreeksche oppositie tegen de wet, het noodzakelijke en gepaste voorbehoud maken en al hunne pogingen aanwenden, ten einde wijzigingen in de reglementen te verkrijgen, en eene herziening van de wet op de rekenplichtigheid der kerkfabrieken, zich ten deze beroepende op de algemeene en plaatselijke moeilijkheden, aan de toepassing verbonden,"

— Zaterdag ontving de minister van eeredienst, Spuller, te Poitiers eene deputatie, waarbij de geestelijkheid was vertegenwoordigd. In antwoord op den welkomstgroet, die hem werd gebracht, zeide de minister: "In de Kamer heb ik duidelijk mijne meening gezegd over de verhouding tusschen Kerk en Staat. Ik acht het in het welbegrepen belang van het land om een einde te maken aan de politiek van plagerijen, door de rechten van den Staat te streng te willen handhaven." Ten slotte spoorde de hr. Spuller de overheidspersonen, die ook deel uitmaakten der deputatie aan, om zooveel mogelijk de eensgezindheid te bevorderen. "In den tijd, dien wij nu beleven"— zeide de minister — "moet de overheid krachtig, maar met gematigdheid optreden tot bescherming der burgers."

— De civile Kamer der rechtbank te Parijs heeft uitspraak gedaan in de zaak der liquidateuren van de Panama-maatschappij tegen Oberndorffer, van wien zij de terugbetaling eener som van bijna 4 millioen eischten. De rechtbank heeft den eisch toegewezen en Oberndorffer veroordeeld tot het uitkeeren van 3.653,000 fr., welk cijfer het bedrag gerekend wordt te vertegenwoordigen dat hij getrokken heeft als lid van het waarborgsyndicaat en ter belooning van het denkbeeld, dat hij aan de hand heeft gedaan tot uitgifte van Panama-loten met premiën.

— Vrijdag-avond omstreeks 11 uur werd een dynamiet-aanslag gepleegd in de Avenue Kleber te Parijs. Een bom ontplofte voor het huis n°. 42, bewoond door den zijde-fabrikant Massing. De fabrikant was tijdens de ontploffing niet thuis. De bom ontplofte voor de deur en veroorzaakte slechts materieele schade. De deur werd beschadigd.

— In het rapport van Bertillon werd uit schriftproeven en het zorgvuldig verhooren van personen die Rabardy gezien zeiden te hebben, aangetoond, dat Pawels, die door zijn eigen bom in de Madeleine kerk gedood werd, en de anarchist Rabardy een en dezelfde persoon waren.

— Een electrische locomotief, uitgevonden door den hr. Heilman, is dezer dagen op den Wester-spoorweg tusschen Parijs en Nantes geprobeerd. De trein — van 6 wagens — deed die reis in 55 minuten, op sommige gedeelten van den weg met een snelheid van 65 mijlen per uur. De locomotief bracht later den gewonen trein N° 54 van Nantes naar Parijs.

— Opnieuw heeft men een geheime bergplaats van dynamiet ontdekt, louter bijtoeval. De hr. Morlot te Pantin maakte een wandeling langs het Ourcq-kanaal, toen zijn aandacht getrokken werd door zijn hond, die uit een gat in den oever een blikken bus te voorschijn krabbelde. De bus bevatte een aantal slaghoedjes voor het ontsteken van dynamietpatronen; de heer Morlot ging nu verder zoeken, en vond nog 14 koperen buizen, met het opschrift: Dynamiet uit het depôt van Soizy-soue-Etiolles." Deze dynamiet-patronen waren gewikkeld in eene courant van 6 April ll., en moesten er dus eerst onlangs geborgen zijn. Vermoedelijk zijn zij aankomstig van den diefstal, door Ravachol indertijd in het depôt van Loisy-sous-Etiolles gepleegd, en het zou dan gebleken zijn, dat de politie zich vergist heeft, toen zij meenden, dat al het gestolene teruggevonden is.

Belgie.—Van de tentoonstelling in Antwerpen. Dicht bij het Congoleesche dorp op de tentoonstellingsterreinen bevinden zich de werken voor den bestuurbaren luchtballon, die een der hoofdaantrekkingspunten der expositie moet worden. De afmetingen van dezen ballon zijn: 86 meter lengte en 18 meter middellijn op de grootste dikte, dus ongeveer gelijk aan den omvang van een groot stoomschip. Hij bestaat uit drie deelen: het romstuk in cylinder-vorm, 40 meter lang, waaraan 2 puntige ellips-vormige deelen gevoegd worden. Deze 3 deelen worden met een dubbel bekleedsel overtrokken, waaraan de schuit hangt. Deze laatste wordt in twee een verdeeld door eene verhevenheid in den vorm van een torentje, waarin de luchtschipper plaats neemt. In het voorste deel is plaats voor 36 personen, en in het achterdeel bevinden zich de machinerieën, waaronder de electro-motor een eerste plaats inneemt. Die motor weegt circa 1000 kilo en werkt met 125 paardenkrachten. Achter de machine-kamer bevindt zich de schroef van 8 meter middellijn, die sterk naar boven gekeerdis. Wanneer de ballon in rust is, ligt hij op een draaischijf, ten einde steeds naar de gunstige windzijde te kunnen worden gericht. De kabel, die bij stijging, den ballon met de aarde verbindt, is slechts 300 meter lang, zoodat maar eene geringe hoogte bereikt wordt, doch voldoende om een prachtig panorama te genieten. Dagelijks zullen 30 oplatingen plaats hebben; de prijs is 5 fr. per reis.

Duitschland. — Uit Wurtemberg wordt gemeld, dat aldaar in de Catholieke deelen des lands op verblijdende wijze belangstelling heerscht voor Catholieke vereenigingen van allerlei aard. Vooral de „Volksvereeniging voor het Catholieke Duitschland" bloeit er en telt 15,000 leden. Volgens het aantal Catholieken is deze vereeniging in Wurtemberg het sterkst vertegenwoordigd onder alle landen in het Duitsche Rijk. De Catholieken maken in Wurtemberg slechts te gedeelte der bevolking uit.

— De katholieke pers is zeer ontstemd over eene verklaring van den koning van Wurtemberg in de protestantsche synode, waaruit blijkt dat de Bondsraad de intrekking der Jesuitenwet zou verwerpen. De koning zou er bijgevoegd hebben, dat dit zijn wensch is en die zijner regeering.

— Bij het te Berlijn geopende 5e internationale mijnwerkerscongres, waren, behalve Duitschers, voornamelijk Engelschen tegenwoordig. Immers, er waren 42 Duitschers, 10 Franschen, 4 Belgen, 2 Oostenrijkers en 39 Engelschen. Onder deze 39 waren 6 parlementsleden. Het Congres werd onder presidium van den Engelschen gedelegeerde Burt geopend. Het lid van den Rijksdag Singer, heette de gedelegeerden uit den vreemde, namens de sociaal-democratische partij te Berlijn, welkom. Een ander lid van den Rijksdag legde als vertegenwoordiger van de algemeene commissie voor de verschillende ambachten in Duitschland, nadruk op de beteekenis van de organisatie der mijnwerkers, die de belangrijkste is op de gansche wereld. De Engelsche gedelegeerde Picard gewaagde met blijdschap van de feestelijke ontvangst. Hierop werden uit de afgevaardigden der verschillende natiën de voorzitters voor elken dag gekozen en werden voorts de verdere leden van het bureau benoemd.

— De Duitsche commissie van militaire ingenieurs, die onderzoeken moest, of de kogelwerende pantserstof van Dowe geschikt zou zijn voor gebruik in het leger, heeft in haar rapport verklaard, dat zij het pantser van Dowe niet kan aanbevelen, noch voor de infanterie noch voor de cavalerie.

— Een kleermaker van Augsburg heeft nu ook een kogelvrij uniform uitgevonden. 't is de kleermaker Epple en, moet men de telegrammen gelooven, dan weerstaat zijne stof aan de moordadigste kogels. 12 kogels konden haar niet doorboren.

— De politie te Berlijn heeft een geheim werkhuis van valschemunters ontdekt, 4 personen, waaronder de anarchist Lorenz, zijn aangehouden.

Groot-Brittannie. — Wederom met slechts 14 stemmen meerderheid (308 tegen 294) heeft het Britsche Lagerhuis bij tweede lezing aan de Regeering de begrooting bewilligd, waarna men zich tot 21 Mei a. s. verdaagd heeft.

— De grootsche vergadering der "Katholieke Sociale Vereeniging" te Londen, die dezer dagen plaats had, verliep uiterst glansrijk. De St. Jameszaal was tot op de laatste plaats bezet. Het doel dezer vereeniging is, rijke en beschaafde Katholieken in nauwe verbinding te brengen met de arbeidende klasse en vooral op de opvoeding der jeugd invloed uit te oefenen. De vereeniging heeft tot stichter Z. E. Kardinaal Vaughan, aartsbisschop van Westminster, die dan ook het voorzitterschap voerde. In minder dan drie maanden na de stichting werden niet slechts vele dames en heeren actieve leden, maar had de vereeniging ook reeds 8 clubs in verschillende deelen van Londen geopend en mocht 1250 jongelingen tot hare leden tellen. Z. E. Vaughan werd bij de opening der vergadering met geestdrift begroet. Tegenwoordig waren o. a. de hertog van Norfolk, Karel van Denbich, het parlementslid Mains en niet minder dan 2 à 300 geestelijken. Nadat de zangers van het Brompton Oratorie een lied hadden gezongen, waarin de zorg voor de kinderen der arbeidende klasse werd aangeprezen, voerde Z. E. de Kardinaal het woord. De vergadering was bijeengeroepen, zeide hij, met het vaste besluit, haar deel tot de oplossing der sociale kwestie bij te dragen. De hoofdzaak was om ze, in zekeren zin het groote drijfrad der machine, die den socialen stroom moet leiden en steunen, in beweging te brengen. De broeder des Kardinaals, dr. Bernh. Vaughan, priester der Societeit van Jesus uit Manchester, hield een treffende toespraak over den machtigsten factor der sociale ontwikkeling en als zoodanig moest niet de wil, maar het hart beschouwd worden. De hertog van Norfolk bedankte den redenaar en wenschte teveus Z. E. den Kardinaal geluk met het welslagen der vergadering, dat een onderpand was van het goede gevolg van het streven dezer vereeniging. Daarna volgde nog gezang en ten slotte deelde Z. E. de Kardinaal-aartsbisschop den zegen mede aan de vergadering.

— De Londensche huurkoetsiers hebben, tot groot ongerief van het publiek, het werk gestaakt, omdat de eigenaars der cabs hun die voertuigen niet voor 14 shilling per dag willen afstaan, in plaats van voor 17 shilling. Zij beweren dien prijs onmogelijk meer te kunnen betalen, omdat zij niet meer dan 17 sh, à 18 sh. per dag verdienen, en de eigenaars verklaren, om de concurrentie en de duurte van paardenvoeder, het niet minder te kunnen doen.

Spanje.— In de Kamer werd de regeering door Cunovas del Bastiiho geïnterpelleerd over den oorlog met de Kabylen. De conservative leider was van oordeel, dat de regeering de Kabylen eerst had moeten tuchtigen alvorens met den sultan te onderhandelen. Hij stelde eene motie van afkeuring voor, die echter met 159 tegen 59 stemmen werd verworpen. De republikeinen onthielden zich hierbij van stemming.

Portugal. — De *Semaine Médicale* deelt omtrent den loop der cholera-epidemie te Lissabon mede, dat deze wel is waar afneemt en de sterfte zeer gering blijft, maar dat uit het rapport van dr. Frederico Momtaldo, door de Spaansche regeering naar Lissabon gezonden om een onderzoek in te stellen; blijkt, dat de toestand niettemin zeer ernstig is. Deze geneeskundige ambtenaar, die inspecteur is in de provincie Madrid, heeft bij zijn bagteriologisch onderzoek geconstateerd dat de commabacillus in de uitwerpselen der lijders aanwezig is en deze gecultiveerd. Met de dus verkregen cultures heeft hij cobayes ingeënt, die in 11 à 12 uur aan cholera stierven. Hij acht den toestand in Portugal dan ook zeer bedenkelijk in zijne gevolgen, en wenscht dat van regeeringswege strenge maatregelen genomen zullen worden tot bestrijding der uitbreiding van de epidemie.

Oostenrijk. — De Oostenrijksche Kamer heeft, met één amandement, de wet op de munthervorming in haar geheel aangenomen.

—De Hongaarsche Kamer der Magnaten heeft het wetsontwerp tot invoering van het verplichte burgelijk huwelijk verworpen met eene meerderheid van 21stemmen. Het ministerie zal niet zijn ontslag nemen, maar het ontwerp wederom bij de Kamer indienen.

Voor de groote societeit te Pest heeft een groote betooging plaats ten gunste van het burgerlijk huwelijk. Weckerlé zal de verheffing van nieuwe magnaten vragen en indien de Keizer weigert, zijn ontslag nemen.

— In eene vergadering van de liberale partij heeft M. Weckerlé, minister-voorzitter verklaard, dat het gouvernement zonder wijziging het wetsontwerp op het burgerlijk huwelijk handhaaft.

Servie. — Te Weenen zijn berichten ontvangen, die doen vreezen, dat in Servië eerlang een algemeen oproer zal uitbreken, meldt de correspondent der *Daili Chronicle.* In het geheele land heerscht groote gisting ten gevolge van de willekeurige handelingen der regeering. Er is een ministerieel besluit uitgevaardigd, waarbij verboden wordt meetings te houden, om te protesteeren tegen de wedertoelating van Milan; dergelijke meetings moeten met kracht van wapenen worden uiteengedreven, en de personen die ze bijwonen, moeten geärresteerd worden. De radicalen hebben evenwel besloten toch vergaderingen te beleggen; er zijn er eenige bepaald op a. s. Zondag, en men vreest, dat het dan niet zonder bloedvergieten zal afloopen.

Rumenie. In het district Bacau is een troep oproerige boeren in botsing gekomen met de militairen. Ontevreden over nieuwe gemeentelijke belastingen hadden de boeren den gemeenteraad in het raadhuis gevangen gezet. De soldaten, die tot ontzet der raadsleden toesnelden, werden met een kogelregen begroet, tengevolge waarvan 14 hunner zwaar gekwetst ter aarde stortten. De militairen maakten van hunne vuurwapenen gebruik met dit gevolg, dat de boeren op de vlucht sloegen, 2 dooden en 4 gewonden achterlatende.

Zwitserland. — Met 39,000 tegen 29.000 stemmen is bij volkstemming is Zwitserland de nieuwe wet op de volksschool aangenomen, volgens welke de Staat jaarlijks ongeveer 700,000 fr. meer zal moeten uitgeven voor de lagere school.

Rusland.— Het huwelijk van den Russischen grootvorst-troonopvolger met Prinses Alix van Hessen zal eerst op 10 November voltrokken worden.

— Te Petersburg zijn vele studenten gevangen genomen die betrokken zijn in een anarchistische samenzweering. De samenzweerders hadden het plan opgevat op Paaschavond bommen te werpen in de Izaak-kathedraal. Het verraad van een medeplichtige leidde tot ontdekking van het misdadig plan.

— De staat van zomer-en wintertarwe is bevredigend in de gouvernementen van Zuid-Rusland. Ook in West-Rusland hoopt men ondanks het koude voorjaar, op een goeden oogst, vooral sedert warm weer en zachte regens ingetreden zijn.

— Een hevige brand heeft het kasteel Tizkowitch, bij St.-Petersburg vernield. Bijna al de kunstschatten zijn de prooi der vlammen geworden. Onder de schilderijen van waarde die gered zijn, is ook een Matejkoo. Men schat de waarde der vernielde kunstvoorwepen op 3 millioen.

Amerika.— De commonwealers hebben eenen trein overmeesterd van de Missouri Pacific Spmij., bij Pueblo, in Colorado, waarmede zij in oostelijke richting zijn gestoomd, achtervolgd door eenen anderen trein waarin de politie had plaats genomen. Men verwachtte dat het tot een ernstig gevecht zou komen, omdat tot deze groep van commonwealers een aantal lieden behooren, die afgeschilderd worden als zeer gevaarlijke sujetten.

De commonwealers zijn door de [illegible] der Missouri Pacific-lijn [illegible] gen. den gestolen trein in [illegible] te laten. Men had dwars [illegible] rails een versperring aan- [illegible] waardoor de trein niet [illegible] zij trachtten de ver- [illegible] ruimen, maar toen dit [illegible] zij de rails om de [illegible] en zetten de reis [illegible] verder stuitten zij [illegible] hinderpaal, dien zij op [illegible] te boven kwamen. Zoo [illegible] voort tot bij Cheving- [illegible] station in het oosten [illegible]. Hier was andermaal [illegible] perring aangebracht, maar [illegible] punt waar de lijn door een [illegible] weg loopt, zoodat zij geen [illegible] konden aanleggen. De [illegible] ealers verlieten toen den [illegible] en verdwenen in de duisternis.

DE DIEZ Y OCHO Á VEINTE Y SIETE.

Contéstame á esta pregunta. Si te vieses obligado á perder nueve años de trabajo y de placeres, de entre todos los años de tu vida, ¿de qué parte de tu vida preferirías perderlos? Suponiendo que fueses todavía joven y que tuvieras aún tu carrera por recorrer. ¿No es verdad que la elección te sería muy dura? Ya lo creo. Una mujer que era pobre, prometió una vez ceder uno de sus seis pequeñuelos á una señora rica, y aquella misma noche, mientras todos estaban durmiendo los contempló en sus camitas procurando escoger aquel que debía ser cedido. Pero, ¿Escogió alguno? ¡Qué había de escoger! se los quedó todos.

Empero, el hado no nos consulta, y se lleva lo que le place. Y en el caso del Sr. D. José Brinas, de Cuadix, provincia de Granada, se le llevó, de las diez y ocho á los veinte y siete, nueve de los mejores años de su vida, y los más valiosos de ella. No es que le matase y volviese luego á la vida, ni que le tuviese dormido, ni oculto en un calabozo, ni nada semejante. Nada de eso; y, sin embargo, lo que le aconteció fué mucho peor que todo ello. Vióse acometido de una misteriosa enfermedad. Los primeros síntomas, dice, fueron terribles dolores en el vientre, los cuales le obligaron á abandonar los estudios; y la facultad de digerir los alimentos le fué faltando gradualmente hasta que casi la perdió por completo. "Todo cuanto comía," dice, "lo arrojaba, á menudo, luego después; cuyo acto iba acompañado de grandes dolores." Como el tiempo iba pasando, consultó á los médicos, y usó las medicinas que estos le prescribieron, aunque sin resultado. Los doctores decían que la enfermedad era una gastralgia crónica, lo que significa una indigestión y dispepsia ya muy arraigadas.

En semejantes casos la superficie del estómago se cubre con un mucus, muy perjudicial, y de un sucio color gris; las glándulos que preparan los fluidos digestivos cesan de funcionar; la lengua se cubre de una capa espesa; la garganta se congestiona; el corazón palpita, en ocasiones, con violencia, y otras veces, lo hace despacio, con debilidad y una sensación de desmayo; el sueño se vé interrumpido, ó se hace imposible, salvo á fuerza de peligrosos narcóticos; el aliento es fétido; los labios están secos; las manos y pies frios, y el dolor de cabeza y el vértigo son frecuentes.

A menos de que se ponga pronto remedio, la enfermedad progresa hasta que se manifiestan los síntomas de la pleuresia, el hinchazón del hígado, el asma, los dolores de riñones, el mal de piedra, el reumatismo, la tisis, la hidropesia, el mal de corazón, etc. Cualquiera de estas enfermedades puede súbitamente, terminar por muerte. Variando según la edad y constitución del paciente, tal es la gastralgia crónica, la más peligrosa y persistente de todas las enfermedades, y á la verdad la única enfermedad, de la cual las otras son solo meros síntomas. Cualquiera que se convierte en víctima de esa enfermedad, puede decir que ya está fuera del mundo; peor aún, si es que no tiene una esperanza de alivio; porque sus días discurrirán bajo las más negras sombras del dolor y del miedo.

Ella fué la que abrió, ese boquete de siete años en la vida de nuestro joven amigo; la que interrumpió sus estudios; la que paralizó sus futuras empresas; la que destruyó su felicidad; la que cambió su viril energía en debilidad propia de la vejez; la que eclipsó el sol de su vida ántes de que el disco marcase el mediodía. Y esta cruel y traidora enfermedad es tan común que muy pocos se libran por completo de sus ataques.

La carta del Sr. Brinas, fechada en 10 de Agosto de 1893, concluye de este modo: No encontraba remedio radical en nada de lo que se me prescribió durante mi larga y triste enfermedad, hasta que, por fin, un dia el Sr. D. Nicolás Rodríguez Puerta, droguero de esta plaza, me recomendó que probara el Jarabe curativo de la Madre Seigel; y, tan pronto lo hice, empecé á mejorar. Recobré el apetito; volví á digerir los alimentos, y en dos meses me vi devuelto á mi cabal salud; aunque no por ello dejé de seguir tomando el Jarabe, como á prevención, durante un cuanto tiempo después. Autorizo á V. á que publique este caso, como una prueba de mi gratitud. (Firmado), José Brinas."

Nosotros participamos de su pena por la pérdida de aquellos preciosos años, pero nos regocijamos de que haya recobrado la salud, cuando aún es joven. La vida es corta; los años son pocos; ¿por qué, pues, perderlos en la enfermedad, cuando la cura está á la mano?

"Pidi I Lo Boso Haja"

ta titulo di un boeki di Misa, koe mi a ricibi poco dia pasa i koe tin toer oracion necesario pa un bon cristian. Nan ta masjar boenita gebinder, propio pa regalo, i nan prijs ta di f 0.75 te f 4.50. També mi a haja masjar boeki di Misa na holandes, masjar boenita i di diferente prijs. Mi ta ofrece també un colleccion di Katholieke Illustratie boenita gebinder; pa informacion cerca.

AURELIO ALVAREZ

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Caracas.		Venezuela		Philadelphia		Caracas.		Venezuel		Philadelph	
Vertrekt van NEW YORK....	Mei	3	Mei	12	Mei	23	Juni	2	Juni	12	Juni	23
Komt aan te CURAÇAO	,,	9	,,	18	,,	29	,,	8	,,	18	,,	29
Vertrekt van ,, ...	,,	10	,,	19	,,	30	,,	9	,,	19	,,	30
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	11	,,	20	,,	31	,,	10	,,	20	Juli	1
Vertrekt van ,,	,,	12	,,	21	Juni	1	,,	11	,,	21	,,	2
Komt aan te LA GUAYRA...	,,	13	,,	22	,,	2	,,	12	,,	22	,,	3
Vertrekt van ,, ..	,,	16	,,	25	,,	5	,,	15	,,	26	,,	6
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	17	,,	26	,,	6	,,	16		27	,,	7
Vertrekt van ,,	,,	17	,,	26	,,	6	,,	16	,,	27	,,	7
Komt aan te CURAÇAO	,,	18	,,	27	,,	7	,,	17	,,	28	,,	8
Vertrekt van ,, ...	,,	18	,,	29	,,	8	,,	18	,,	29	,,	9
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	,,	19	,,	30	,,	9	,,	19	,,	30	,,	10
Komt aan te NEW-YORK...	,,	25	Juni	5	,,	15	,,	25	Juni	6	,,	16

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Mei	19	Mei	30	Juni	9	Juni	19	Juni	30
Komt aan te MARACAIBO......		20		31		10		20	Juli	1
Vertrekt van ,, ...		26	Juni	5		15		26		7
Komt aan te CURAÇAO........		27		6		16		27		8

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer gerieflijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,

Agenten.

Paul F. G. CURIEL

biedt het geëerde publiek zijne diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch- of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansch

Curaçao, 13 Juni 1893.